

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Baptistae Mantuani Carmelit[a]e de patientia aurei libri
tres**

Baptista <Mantuanus>

Dauentrie, 1515

Quod duplici hominis natur[a]e duo spiritus pr[ae]fecti s[un]t ca.xvii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30534

Libor Primus

sensus est, ex illo tpe coepit verum esse qd a Mose dicitur, Chizezer leb rahe mincabrab, id est quod latine plurib⁹ sbis explicat. Sensus et cogitatio cordis humani prona est ad malum a iuuentute sua vitium hoc in ramos a radice diffusum, indies magis, magisq; conualuit, et senescente natura quotidie reuirescit. Adam rationis ty⁹pus est, appetitus sua, cum rationem dico superiorem anime partem, que et voluntates et intelligentiam includit, intelligo. Voluntas libera e, facile tñ persuadet, et paulo momēto huc vel illuc impellit, appetit⁹ vero libertate carēs, semp obstinate et irreuocabiliter tristitiam fugit, et seqtur voluptates irreuocabiliter inq; si cum spectes, nunq; enim seipm ipse reuocat aut cohibet, sed si superiores virtute cui subicit animaduertis reuocari potest, vt diximus

Quod motui coelorum a similit⁹ mot⁹ appetitus

Duo ope p⁹ceptū est i his aīe potētis, itueri sile **C**Ca. xvi. Qdā motui coeloz. Quē admodū em nonē spherē (qd est p⁹mū mobile) ipetu, firmamētuz et planetaz orbes q̄tidie ab ortu ad occasuz rapiunt, qui diurn⁹ mot⁹ appellat, et tñ duz eozuz ferūtuz, motu q̄daz alio sic cōtranitūt, vt q̄busdaz tpm spacijs, totū zodiacū retrogrado cursu metiātuz. Sic et appetit⁹ quātūuis a rōne regat sp tñ diuerticula q̄rens aliquātulū refugit, et q̄si bos plauastro subuigatus, et bibulci stimulo punctus, ad carpēduz gramen collū intozquet.

Quod duplici hoīs nature duo spūs p̄fecti sunt.

Hic duplici hoīs nature duo (vt theologi volūt) **C**. xvij. a deo demones destinātuz, vn⁹ qui cuz ipe bon⁹ sit ad bonū alter qui iuxta suā neq̄ciam nos vertit ad malum. Qui appetitū fauet Senius dicitur ab antiquis. Senius autez ab ingenio dicit, qd naturā significat vnicuiq; insitā, et Sen⁹ quod ingeniu hoc e natu rā secūdet appellat, fuerūt etiā philosophoz quidā, q̄ dixerint singulis rerū naturis et speciebus, singulos angelos attributos, q̄ con

Libet Polimus

seruādis curā impēderēt. Euclides etiam socraticus duos omnib⁹
hoībus genios appositos dixit, qui et lares vocātur, bonū scilicet et
malū, In cui⁹ sniam Lucius flor⁹ venit, cū dixit, Bruto postera
die in p̄elio morituro, per noctez apparuisse atraz quādamz imagi
nē, et q̄ esset interrogatā, tu z malus geni⁹ sum r̄ndisse. Nō enīz ad
didisset mal⁹, nisi alterz bonuz geniuz extimassz. Hi et penates dice
bātur, qui qm̄ pro eoz seu hominū seu locoz quibus p̄esunt custos
dia, cuz alijs larib⁹ pugnant, et aliqñ superātur, dictū est a Virgilio
de Aenea, Ilīuz in Italiā portans victosqz penates. Nec quanqz gē
tilia sint atigi, q̄ nō sunt si bonū iudicez inueniāt, multuz a nostris
dogmatib⁹ dissidentia, at de his alias. Sed quozsuz ista nūc: Nem
pe vt oñderem nō mix esse paucos ad illaz victoriā peruenire, de qua
dictuz est, et tamen necesse est vt in paucoz, hoc est bonoz catalago
cōputemur et ab illa infinitate subtrahamur, de qua scriptum est a
sapiente. Stultozum infinitus est numerus

Quā miseri sunt qui peccant **Cap. xviij.**

Qui ad tātaz scelez immanitatē, cōfirmato iā peccādi habi
tu descēderūt, vt nec rōnem audire, nec coeluz iā suspicē poss
sint, hi sunt de quib⁹ dicitur ab Aplo, excecavit em̄ eos malicia eoz
Eosdē Aristo. taxat cū inq̄t in Ethicis, oñem malū esse ignorātez,
malus em̄ habit⁹ quasi quēdā tenebrosa caligo, de vitioz palude se at
tollens lōge ampli⁹ qz perturbatio seu passio mētez excecāt, et igno
rāteqz noctelumen rōnis abscondit. Licebit hoc expimento cognosce
re, si statuātur duo, vn⁹ intemperās, alter incōtinens. Intēperantē
dicim⁹, qui sine vlla repugnantia rōnis, libidinib⁹ et voluptatibus
immergit. Incōtinens s̄o est, qui post aliquā pugnā appetit⁹ et rō
nis, a fluctu pturbatiōis opp̄imitur. Querať vter eoz grauius crimē
putet adulteriū, r̄ndebit incōtinens graue sibi videri, et p̄pterea se
conari ab eo tanqz a turpissimo ac foedissimo animi morbo decliare.
Intēperans s̄o contēnet forsitā, et videns r̄ndebit illud qd̄ in sepul
chro Sardanapali recitat̄ inscriptuz, Haec habeo quē edi, quaeqz